בבית המשפט העליון

בש"פ 3409/18

לפני:	כבוד השופטת י' וילנר
העורר:	יצחק בריל
	נ ג ד
המשיבה:	מדינת ישראל
	ערר על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (כב' השופט ר' וינוגרד) במ"ת 48792-07-16 מיום 29.3.2018
תאריך הישיבה:	ב' בסיון התשע"ח (16.5.2018)
בשם העורר:	עו"ד ניר שנידרמן; עו"ד עדן פוליטקין
בשם המשיבה:	עו"ד נועה ברח"ד; עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' וינוגרד) מיום 29.3.2018 במ"ת 48792-07-16, במסגרתה נתקבלה באופן חלקי בקשה לעיון חוזר בהחלטה למעצר העורר באיזוק אלקטרוני עד לתום ההליכים נגדו.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 31.7.2016 הוגש נגד העורר כתב אישום, אשר תוקן פעמיים בהמשך, המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים, הלבנת הון, עבירות מס, עבירות פשיטת רגל (ובהן הפרת גבולות, אי-גילוי נכסים ומסמכים לנאמן, העלמת נכסים, סילוק נכסים במרמה, השמטה מהודעה, מרמה לאחר צו כינוס והונאת נושים) ושיבוש הליכי משפט. על פי הנטען בכתב האישום, העורר היה המוביל העיקרי ("ראש הפירמידה") של תכנית מרמה בתחום הנדל"ן שבמסגרתה העורר, יחד עם ארבעה נאשמים נוספים, הונה כ-60

מתלוננים בסך של למעלה מ-28,000,000 ש"ח. לפי כתב האישום, העורר והנאשמים האחרים קיבלו במרמה מן המתלוננים מקדמות עבור רכישת נכסים בבעלותם של אחרים אשר כלל לא הוצעו למכירה, תוך הצגת מצגי שווא, זיוף מסמכים, רישומים כוזבים במרשם המקרקעין וסחיטה באיומים של מתלוננים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר ונאשם נוסף, דן עמדי (להלן: עמדי), עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בהחלטה מיום 23.8.2016 קיבל בית המשפט המחוזי (השופטת ע' זינגר) את הבקשה, לאחר שקבע כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לעורר, כי נשקפת ממנו מסוכנות וכי קיים חשש לשיבוש הליכי המשפט.

בהחלטה האמורה, חילק בית המשפט המחוזי את האישומים הנוגעים לעורר ולעמדי, לשתי פעימות: בפעימה הראשונה נכללו האישומים הנוגעים לעבירות שנעברו בטרם החלו חקירות המשטרה, ובפעימה השנייה נכללו האישומים הנוגעים לעבירות שנעברו לאחר שהחלו חקירות המשטרה בעניין עבירות הפעימה הראשונה. בית המשפט המחוזי קבע כי אין ספק באשר לקיומן של ראיות לכאורה בדבר מעורבותו של העורר באירועי הפעימה הראשונה, ואולם יש חולשת מה בראיות לכאורה הקושרות אותו לאירועי הפעימה השנייה. בית המשפט הבהיר כי חולשת הראיות נובעת מכך שבעקבות הלקחים שהסיק לאחר שנתפס בשל העבירות שעבר במסגרת הפעימה הראשונה, פעל העורר על מנת להסתיר את זהותו כדי ששמו לא ייקשר בעבירות הפעימה השנייה. בית המשפט ציין כי הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה למעורבותו של העורר בעבירות הפעימה השנייה, מבוססת בעיקרה על הודעותיהם של עדי התביעה, ובייחוד הודעותיהם של העד יהודה קקון (להלן: קקון) והעד יוסף עופר (להלן: עופר), ועל הודעתו של עמדי. כן הובהר כי הקביעה התבססה בין היתר על כך שבעבירות הפעימה השנייה התגלו דפוסי מרמה דומים לאלו שבעבירות הפעימה הראשונה, אשר את ביצוען, לפי המיוחס לו בכתב האישום ועל פי הראיות, הוביל העורר.

4. ביום 18.9.2016 הוגש לבית המשפט המחוזי תסקיר שירות המבחן בו נמצא כי קיימת רמת סיכון גבוהה לכך שהתנהגותו פורעת החוק של העורר תישנה, ובפרט בתחום המרמה ושיבוש הליכי משפט. בנסיבות אלו, שירות המבחן שלל את החלופה שהוצעה על ידי העורר. על אף האמור, ביום 19.9.2016 הורה בית המשפט המחוזי (השופט ר' וינוגרד) לשירות המבחן לערוך תסקיר נוסף שיתייחס לאפשרות למעצר העורר באיזוק אלקטרוני ולמפקחים המוצעים. ביום 20.9.2016 התקבל תסקיר משלים

לפיו אין המלצה למעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, שכן נקבע כי אף חלופה זו, יחד עם המפקחים המוצעים, לא תאיין את הסכנה הנשקפת מהעורר. בהתאם לאמור, ביום 22.9.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצר העורר עד תום ההליכים נגדו. יצוין כי העורר ערר על החלטה זו, וחזר בו מהערר לנוכח המלצת בית משפט זה (השופט י' עמית).

5. בחלוף תשעה חודשים ממעצרו עד תום ההליכים, בהחלטה מיום 30.4.2017, הוארך מעצרו של העורר בתשעים יום. ביום 26.9.2017 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי (השופט ר' וינוגרד) בבקשת העורר לעיון חוזר, בו הורה בית המשפט על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בהשגחת שני מפקחים, תוך איסור על שימוש באמצעי תקשורת למיניהם. החלטה זו התקבלה לנוכח חלוף הזמן מאז נעצר העורר לראשונה ותוך אימוץ המלצת תסקיר משלים נוסף של שירות המבחן, שהתייחס למידת התאמת המפקחים המוצעים, למצבו הרפואי של העורר ולצורך במעורבותו בטיפול בבתו, בעלת הצרכים המיוחדים. לאחרונה, בהחלטה מיום 1.5.2018, הוארך מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בפעם החמישית (החלטת השופט ע' פוגלמן בבש"פ 2972/18).

הבקשה לעיון חוזר

6. ביום 14.2.2018 הגיש העורר לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר על פי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק). בבקשה ביקש העורר לבטל את התנאים המגבילים שהוטלו עליו במסגרת מעצרו בפיקוח אלקטרוני, כך שתנאיו יושוו לאלו של עמדי, אשר אינו מצוי במעצר. העורר טען כי חל כרסום משמעותי בעוצמת הראיות המצדיק את שחרורו והקלה בתנאים המגבילים שבהם הוא מצוי. לטענתו, עיקר טענות המשיבה באשר להיותו ראש הפירמידה מתבססות על הסברה כי העורר הוא שקיבל את מרבית כספי ה"נעקצים" בתרמית, טענה אשר לא עלה בידי המשיבה להוכיחה. עוד נטען כי מעצרו עד תום ההליכים נקבע בגין האישומים המיוחסים לו במסגרת אירועי הפעימה השנייה, שכן רק לאחריהם הוגשה הבקשה לעצור אותו ואת עמדי עד לתום ההליכים. בהתאם לאמור, מכיוון שלעת הזו מרבית עדי התביעה כבר העידו, ולא קשרו בין העורר לבין אירועים אלה, הסיכוי כי העורר יזוכה מאישומים אלה גובר על סיכויי הרשעתו. בהתאם לכך, לטענתו, נשמטת הקרקע מתחת לטעם המרכזי להגשת הבקשה למעצר עד תום ההליכים ואין הצדקה כי הוא ייוותר במעצר בעוד שהנאשמים האחרים משוחררים.

7. עיקר טענתו של העורר מתייחס לעדותו של עד התביעה קקון, שהיוותה חלק מהותי מהראיות לכאורה למעורבותו של העורר בעבירות המיוחסות לו במסגרת אישומי הפעימה השנייה. העורר טען כי עדותו של קקון בבית המשפט המחוזי הבהירה כי אין בידו לקשור את העורר לאירועים נושא הפעימה השנייה, וכי ניתן להבין מעדותו כי ייתכן שאינו מכיר את העורר כלל, ובכך, לטענת העורר, הופרכה התשתית הראייתית הלכאורית ביחס לאישומים אלה. כמו כן, תיאר העורר את מצבו הרפואי הרעוע וכן טען לצורך לשחררו על מנת לטפל כראוי בבתו הזקוקה לטיפולו הצמוד. עוד טען העורר כי לכל אורך שהותו במעצר בפיקוח אלקטרוני לא הפר את תנאי מעצרו. לטענתו, מצב הדברים האמור יש בו כדי "להפוך את הקערה על פיה" ולהטות את הכף לזכותו, וכי בהתאם לאמור ובשל עיקרון השוויון, יש לשחרר את העורר מהתנאים המגבילים שבהם הוא שוהה, ולהשוות את מצבו לזה של עמדי.

8. בתגובתה המשלימה מיום 28.3.2018 (להלן: התגובה המשלימה) טענה המשיבה כי אין במצב הדברים כדי להפוך את הקערה על פיה, וכי בשונה מהתמונה שהעורר מציג, הרי ששמיעת הראיות דווקא חיזקה את האישומים המיוחסים לו, תוך שהיא הפנתה לפרוטוקולי הדיונים התומכים בעמדתה. המשיבה דחתה את טענת העורר כי הפעימה השנייה היא הסיבה המרכזית להגשת הבקשה למעצרו עד לתום ההליכים, וטענה כי זו הוגשה ממגוון סיבות, ובין היתר בשל היותו ראש הפירמידה של תכנית המרמה. כן טענה כי דבר היותו ראש הפירמידה הוכח במהלך הדיונים בהליך העיקרי, וגובה, לטענתה, בעדותם של הנאשמים האחרים וסוכני המשנה שהצביעו עליו כ"מנהל", וכמי שהסביר את "השיטה" ללקוחות שהתעניינו ברכישת מספר דירות.

נוסף על כך, טענה המשיבה כי פעולות רבות בחשבונות הבנק של הנאשם 5, שאליהם הגיעו מרבית הכספים (מכיוון שהעורר פושט רגל, אין לו חשבון בנק משלו), בוצעו על-ידי העורר, וכי יש אף בכך כדי להעיד על היותו ראש הפירמידה. עוד טענה כי הסיבה לכך שמרבית המתלוננים קושרים רק את עמדי לאירועי הפעימה השנייה, היא כי העורר העסיק סוכנים וסוכני משנה כדי שהמתלוננים לא יכירו אותו. כמו כן, הפנתה המשיבה לרשימה ארוכה של עדויות הנוגעות לעבירות המיוחסות למשיב. באשר לאישומי הפעימה השנייה, הפנתה המשיבה לעדותו של קקון שהעיד כי העורר ביקש כי יכיר לו עורך דין והעיד על המשך הקשר איתו. לטענת המשיבה, שמו של עורך הדין שקקון הכיר לעורר, כבר נקשר באירועי הפעימה השנייה, שכן לפי הראיות הוא שביצע את הרישום הכוזב במרשם המקרקעין, וכן מהדברים האמורים עולה כי העדויות השונות יוצרות שרשרת המקשרת בין הרוכשים, בין סוכני המשנה ועורך הדין,

לבין העורר. עוד הצביעה המשיבה על כך שהעורר לא ביקש לחקור את קקון בחקירה נגדית. כמו כן, הפנתה לעדותו של נועם עזרא שבמסגרתה הצביע על העורר על אף שטען שאינו מכיר אותו.

9. בתגובתו של העורר לתגובה המשלימה, חזר העורר על עיקר טענותיו, והוסיף כי מרבית הפניותיה של המשיבה לפרוטוקולי הדיונים אינן מדויקות, וכי עובדת היותו של העורר ראש הפירמידה עדיין מהווה מחלוקת עיקרית בתיק, כמו גם הטענה כי מרבית הכספים הועברו לידיו. עוד ציין כי מרבית העדויות בתיק "זוהמו" באמצעות מסירת מידע על-ידי גורמי החקירה, נוכחותם של העדים בדיוני המעצר, פרסומים אודות הפרשה שהופיעו בתקשורת ועוד. כן נטען כי מרבית העדים שלעדותם הפנתה המשיבה כלל לא הזכירו את העורר. בהתאם לאמור, טען העורר כי יש לקבל את בקשתו, ולהקל את תנאיו המגבילים.

החלטת בית המשפט המחוזי

10. בהחלטה מיום 29.3.2018 קיבל בית המשפט המחוזי (כב' השופט ר' וינוגרד) באופן חלקי את בקשת העורר, וקבע כי מעתה ואילך יפוקח העורר בכל עת על-ידי מפקח אחד בלבד, חלף פיקוח על-ידי שני מפקחים. בית המשפט נימק את החלטתו לדחות את הבקשה להקלה נוספת בתנאים המגבילים בכך שבמסגרת דיון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים, בית המשפט אינו נזקק לטענות בדבר מהימנות העדים או פירכות אפשרויות בעדויותיהם, אלא במקרים חריגים שבהם מדובר בסתירות מהותיות שעל פני הדברים. עוד הבהיר כי במקרה זה מדובר במחלוקת בין הצדדים בנוגע להערכת משקל הראיות, ומכיוון שכך, לא ניתן לקבוע כי הקערה נהפכה על פיה, זאת בייחוד מכיוון שקביעה כזו תדרוש אימוץ מלא של טענות המבקש גם בנוגע לעוצמת הראיות ולמהימנות העדים. בית המשפט הבהיר כי הסיר את אחד התנאים המגבילים עקב מצבו הרפואי של העורר, הצורך שלו לטפל בבתו, ובשל העובדה שמתחילת מעצרו בפיקוח אלקטרוני, לא הפר את תנאי המעצר.

על החלטה זו נסב הערר שלפנינו.

הערר דנן

11. העורר טוען כי יש לקבל את הערר ולהורות על שחרורו ועל הקלה בתנאיו. העורר מפנה בעררו ובטיעוניו בעל פה בדיון שהתקיים, לטיעוניו בבקשה לעיון החוזר,

וטוען כי בית המשפט המחוזי לא עיין בהפניות הצדדים, אשר מבססות את טיעוניו ביחס לכרסום בתשתית הראייתית כמו גם ביחס לכך שלא עלה בידי המשיבה לסתור את טיעוניו. לדבריו, שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי העורר העלה שאלות בנוגע למהימנות העדים, שכן העורר אך טען כי האישומים שבגינם נעצר עד תום ההליכים לא הוכחו, וכן שגה בית המשפט עת קבע כי לא ניתן לקבוע כי הקערה התהפכה על פיה.

העורר שב ומדגיש כי עדותו של קקון אינה קושרת את העורר לאישומי הפעימה השנייה, וכי עדויותיהם של נועם ורות עזרא אף הן אינן קושרות את העורר לאישומים האמורים. לטענתו, המשיבה לא הכריזה על קקון כעד עוין ולכן אף לא הוגשו הודעותיו במשטרה, שלכאורה קושרות את העורר לאישומים, ולפיכך חומר הראיות היחיד שרלוונטי לעניין זה הוא עדותו של קקון בבית המשפט המחוזי. בנוסף לכך טוען העורר כי הצטברותם של הדברים האמורים, יחד עם מצבו הרפואי ומצבה של בתו, עולה לכדי "הפיכת הקערה" המצדיקה כי בית משפט זה יורה על השוואת התנאים המגבילים שבהם שוהה העורר לתנאים שבהם שוהה עמדי, על הסרת הפיקוח האלקטרוני, ולחלופין כי בית משפט זה יורה לבית המשפט המחוזי לבחון את טיעוני העורר לגופן, לאחר עיון בחומרים שאליהם הפנו הצדדים.

12. המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי ושבה אף היא על טענותיה בתגובתה המשלימה. לטענתה, עדותו של קקון בבית המשפט המחוזי קושרת את העורר לאירועי הפעימה השנייה, וכן מלבד עדותו של קקון ישנן עדויות נוספות שכבר נשמעו או אשר ישמעו בעתיד הקושרות את העורר לאישומים נושא הפעימה השנייה. יתרה מכך, לטענתה, עדותו של עמדי קושרת בבירור את העורר לאירועי הפעימה השנייה. המשיבה מוסיפה עוד שבית המשפט המחוזי עצמו ביסס את קביעתו בדבר קיומן של ראיות לכאורה, בין השאר, על התרשמותו הבלתי-אמצעית מעמדי ומהעורר באולם. לדבריה, לא חל כל כרסום בראיות לכאורה, ובוודאי שלא עלה בידי העורר להצביע על שינוי מהותי שהוא בגדר "הפיכת הקערה", המצדיק את הסרת תנאיו המגבילים של הנאשם. משכך, לטענתה, יש לדחות את הערר.

דיון והכרעה

13. לאחר עיון בכתב הערר ובנספחיו, שמיעת הצדדים ועיון בעדותו של קקון בבית המשפט המחוזי מיום 23.10.2017, כמו גם ביתר החומר הרלוונטי, הגעתי למסקנה כי דינו של הערר להידחות. לא מצאתי להתערב בקביעת בית המשפט המחוזי

לפיה לא הורם הנטל להוכחת הטענה כי חל כרסום משמעותי בראיות המצדיק את שחרורו של העורר.

14. אקדים ואומר כי לא מצאתי להתייחס לטענת העורר כי בית המשפט המחוזי לא עיין בהפניות הצדדים עת בחן את הבקשה לעיון חוזר, שכן טענה זו מחוסרת כל תימוכין.

15. באשר לערר לגופו, ההלכה קובעת כי בשלב בקשת המעצר עד לתום ההליכים על בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הגולמי שלפניו מספיק על מנת לבסס תשתית ראייתית לכאורית שיש בה כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעתו של הנאשם (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996)). בשלב זה, אין בית המשפט נדרש לבחינת משקלן של העדויות או מהימנותם של העדים, המהווה מלאכה השמורה למותב הדן בהליך העיקרי, אלא אם קיימות סתירות מהותיות על פני הדברים המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראו והשוו: בש"פ 4427/15 מסיקה נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (8.7.2015); בש"פ 4398/16 סבח נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.6.2016), בש"פ 6603/17 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (פורסם בנבו, 11.09.2017)).

16. על החלטה למעצר עד תום ההליכים ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר, בין היתר, בטענה של כרסום בראיות, לאחר שהחל שלב שמיעת הראיות. נקבע כי נאשם רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר, כאמור, על החלטה הנוגעת למעצרו, רק כאשר: "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (ראו: סעיף 52(א) לחוק). עוד נקבע בפסיקה כי על נאשם המגיש בקשה לעיון מחדש במעצרו עד תום ההליכים בטענה לכרסום בתשתית הראייתית, מוטל להראות כי חל "מהפך ראייתי", "שינוי דרמטי", או "כרסום עמוק" בתשתית הראייתית הלכאורית, המובילים לכך ש"הקערה נהפכה כליל על פיה", וכי השינויים הם כאלה "שמוטטו את ראיות התביעה" (ראו: בש"פ 4786/12 מדינת ישראל נ' טנסקי, פסקה 22 (12.7.2012); בש"פ 5387/12 קריאף נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (16.7.2012); בש"פ 7260/13 מדינת ישראל נ' כיאל, פסקה טז (18.11.2013); בש"פ 8216/13 אוחיון נ' מדינת ישראל (30.1.2014), פסקה 7; בש"פ 388/15 דלו נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.01.2015)).

17. יישום אמות מידה אלה על עניינו מוליך, כאמור, למסקנה כי יש לדחות את הערר, שכן לא עלה בידי העורר להצביע על שינוי דרמטי המצדיק ביקורת שיפוטית

נוספת במישור הראייתי על החלטת המעצר. את עיקר יהבו משליך העורר על עדותו של קקון בבית המשפט המחוזי, אשר, לטענתו, אינה קושרת את העורר לאירועים נושא הפעימה השנייה וסותרת את הודעתו במשטרה. ואולם, כבר קבע בית משפט זה כי אין די בחזרתו של עד כשלעצמה, ובכלל זה אף עד עיקרי בתיק, מעדותו המקורית, על מנת להוות "כרסום מהותי" בתשתית הראייתית. כדברי חברי השופט י' עמית בבש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 15 (11.3.2010):

> "לא כל שינוי גרסה של עד, ואפילו עד עיקרי, משמיטה מיניה וביה את הפוטנציאל ההרשעתי של חומר הראיות... מעשה של יום ביומו בבתי המשפט, שעד עיקרי חוזר בו בעדותו מהודעתו במשטרה... ואין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית".

18. לא זו אף זו, לאחר עיון בעדותו של קקון, לא מצאתי שיש בה כדי לחולל שינוי דרמטי או כרסום מהותי בתשתית הראייתית הלכאורית. קקון העיד כי פגש את העורר, שהציג את עצמו כעוסק בנדל"ן, פעמיים, פעם אחת בבית קפה, כאשר ביקש לחבר בינו לבין עורך דין, ובפעם השנייה במסגרת החקירות. לגבי עורך הדין, כאמור, קיימות ראיות הקושרות אותו לעבירות נושא הפעימה השנייה – ובהם הרישום הכוזב בלשכת המקרקעין. כמו כן, קקון העיד כי דיבר בטלפון עם אדם שהציג את עצמו בתור "איציק" (כינויו של העורר) בנוגע להעברת מסמכים וכספים שככל הנראה קשורים לעסקאות הנוגעות לאישומי הפעימה השנייה. כמו כן, במהלך העדות קקון ציין את שמו של העורר והצביע עליו, היינו, נראה כי טענות העורר כי קקון לא היה בטוח שהכירו, אינן עומדות.

19. יצוין כי אף אם אניח לטובתו של העורר כי עדותו של קקון סותרת את הודעתו במשטרה, וכי יש בה כדי לכרסם כרסום מה בראיה זו, הרי שלא יהיה בכך כדי להועיל לעורר, שכן המשיבה העמידה תשתית ראייתית לכאורית שאינה מתמצה אך בעדותו של קקון. תשתית זו כוללת, בין היתר, גם את חקירותיהם של עמדי ועופר, שעליהן הסתמך בית המשפט המחוזי בהחלטתו בדבר מעצר העורר עד תום ההליכים. עוד ייאמר כי אני מצטרפת לקביעת בית המשפט המחוזי, כי מרבית טענותיו של העורר נוגעות למהימנות העדים ולמשקל הראיות, ומשכך, אין זה ההליך המתאים לדון בהם, כפי שצוין לעיל. בהתאם לאמור, לא מצאתי כי עלה בידי העורר להצביע על כרסום בראיות לכאורה, לא כל שכן במידה הדורשת את התערבות בית משפט זה.

20. בנוסף, אדגיש כי בית המשפט המחוזי הורה בהחלטתו מיום 23.8.2016 על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו אף בשל קיומן של ראיות לכאורה בהתייחס לעבירות הפעימה הראשונה – לגביהן לא טוען העורר כי חל כרסום המצדיק את שחרורו. די בכך כדי להצדיק את דחיית הערר. לעניין זה ראו אף דבריו של השופט י' עמית בפרוטוקול הדיון בעניינו של העורר בבש"פ 8022/16 מיום 27.10.2016, בו הוא מציין כי אינו רואה צורך להבחין בין עבירות הפעימה הראשונה לבין עבירות הפעימה השנייה.

21. סוף דבר: דין הערר להידחות. העורר יישאר במעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 29.3.2018.

ניתנה היום, כ' בסיון התשע"ח (3.6.2018).

ש ו פ ט ת

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 18034090_R03.doc אש
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, supreme.court.gov.il